

M đang tiến hành xây dựng để biến căn cứ hiện có tại đảo Guam thành một siêu căn cứ quân sự như là “tiền đồn chính Trung Quốc” tại Thái Bình Dương.

Tình thế Barack Obama và Chủ tịch Hồ Chí Minh Đào

Dĩ nhiên là Trung Quốc sẽ không khoanh tay ngồi yên và cuộc chủ nghĩa đưa vũ trang này có lẽ phải đi đâu đã từng xảy ra tại Liên Xô và đến đến sẽ tan rã của “Liên bang Trung Quốc” cùng thời chủ hiện hành hay không?

“Liên bang” của những mồm mồm tan rã

Liên Xô tan rã chủ yếu là do các nguyên nhân bên trong và tình thế thế 40 của M, ông Ronald Reagan, được xem là người thúc đẩy cho sự thay đổi của Liên Xô. Từ khi nhậm chức tình thế, ông Reagan đã buộc Liên Xô phải căng sức chủ nghĩa theo M trong cuộc chủ nghĩa đưa vũ trang với các chủ nghĩa trình chủ bom trung hòa hay nó là để chia chiến tranh lên các vì sao. Bởi vậy, sau khi Ronald Reagan từ thế vào tháng Sáu năm 2004, tạp chí The Economist tại Anh đã đăng hình ông lên trang bìa với dòng chữ: Người chỉ định thế nghĩa của sự. Nhiều nhà bình luận đã đưa ra nhận định thế, cho rằng ông là người chỉ định thế Chiến tranh Lạnh và tiêu diệt Liên Xô.

Cuộc chủ nghĩa đưa vũ trang trong những năm 1980 là một trong những nguyên nhân chính làm Liên Xô phá sản. Ông Bob Dole, nguyên là lãnh đạo của Cộng hòa tại Thượng viện M, tình thế là một cố viên tình thế, tuyên bố trên tờ the New York Times: “Bằng cách tăng cường lực lượng phòng vệ chủ không phải tiến công, Reagan đã làm cho Liên Xô sụp đổ.” Tài liệu giới thiệu một biên bản các cuộc họp của Bộ Chính trị Liên Xô ghi nhận nỗi lo lắng về việc xây dựng hơn tiến phòng vệ trong chủ nghĩa trình “Chiến tranh giữa các vì sao”, lo lắng về sự cách biệt ngày càng gia tăng về quân sự và kỹ thuật giữa M và Liên Xô.

Cuộc chủ nghĩa đưa vũ trang trong những năm 1980 không làm cho Liên Xô sụp đổ. Cuộc chủ nghĩa đưa này đã làm Liên Xô kiệt quệ và buộc là những yếu kém ngay trong bên chủ của nó. Năng lực của một chính quyền thế hiện khi năng lực nhanh nhạy và hiểu quả trong những cuộc khủng hoảng hay tình thế khủng hoảng và nhà nước Liên Xô đã hoàn toàn lúng túng trong vấn đề phân bổ tại Ukraina hay việc để tại Armenia. Đến khi lên cầm quyền thì ông Mikhail Gorbachev nhận ra rằng Liên Xô không thể tiếp tục tồn tại theo phương thức cũ.

Trung Quốc sẽ suy kiệt vì chênh lệch giàu nghèo?

Tác Giả: Pham Duc Hai Duong

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 12:35

Ông ta đi nhanh tìm cách và chọn ng trình cải tổ và “công khai hoá” và càng cải tổ, càng công khai hoá, Liên Xô càng không còn có lý do nào để tồn tại. Sau cú hích Đông Âu thì đến sẽ tan rã của Liên Xô.

Sơ ly khai của liên bang khi các “công hoà tổ trở xô viết” ly khai và sau đó là chế độ Stalinist tại Nga. Liên bang Xô viết tan rã vì các đó là một liên bang mang tính công nông bóc và công hoà xô viết bóc bóc phải tuân phục Nga bóc vũ lực. Chế độ công nông sẽ chế phục quy định của một thiêu sản để quy định và tồn tại như vào bộ máy công an một vụ và hệ thống tuyên truyền để trả.

Liên Xô đã từng công nhận trở về với M trong mưu toan làm bá chủ hoàn cầu và đã tan rã vì tham vọng đó không kham nổi nhu cầu yếu kém và bất cập trong chế độ chính trị – kinh tế và xã hội của mình.

Trung quốc cũng từng công nhận vậy. Nó đang nuôi tham vọng trở thành siêu công nông sản một nhu cầu thân nó thì chế độ đi như m m m tan rã.

Những Công hoà nhân dân Trung Hoa không mang danh xưng liên bang nhưng lại là tập hợp của các sắc tộc bị xâm lược chung quanh những chế nhà Địch Hán. Nó không có các “công hoà tổ trở” nhưng có các “khu tổ trở” luôn sắc sôi sục bất mãn như có thể thấy qua tình hình tại Tây Tạng và Tân Cương. Một khi chính quyền trung ương yếu đi thì phong trào ly khai sẽ nổi lên, tại Tây Tạng, Tân Cương cho đến Mãn Châu.

Trong khi đó thì chế độ chính trị của nó chế phục một thiêu sản để quy định và cái chính quyền xưng là “Công hoà Nhân dân Trung Hoa” chế độ đáng chú ý nào đến nhân dân Trung Hoa. Chế độ nghĩa công nông đã lợi lợi và Địch công nông sản Trung Quốc đang bám vào tình thế ái quốc kiểu Địch Hán. Nhà nước Trung Quốc cầm nắm cuộc cuộc bị tình, trở các cuộc bị tình hiện tình thế Địch Hán, có thể thấy qua phần công của thanh niên nước này sau các vụ và chế độ về Nhị tại hòn đảo tranh chấp Đài Loan.

Hệ thống truyền thông nhà nước làm một cách để nuôi dưỡng tình thế Địch Hán đó, tuy nhiên nhưng thông điệp khác hẳn đã được phân bố trên mạng Internet, đưa ra một cái nhìn ngoài lề. Trong số đó có nhà bất đồng chính kiến tên Hàn Hàn, 28 tuổi, là blogger có lòng để gì nhiệt Trung Quốc. Từ khi ra mắt vào tháng 11 năm 2006 cho đến nay, blog của Hàn Hàn đã thu hút hơn 421 triệu lượt ghé thăm và do đó có thể thấy được như hệ thống của cái nhìn ngoài lề này.

Ngày 18.9.2010, nhân kỷ niệm Nhị xâm lăng nhưng tình hình phía đông bắc Trung Quốc vào

năm 1931, Hàn Hàn đã bình luận một cách sắc bén về những cuộc biến động tình hình ở Nhật sau thất bại giặc cướp trong Trung Quốc ngoài khơi Đài Loan. Ngày 8.9.2010, xem đó chừng là những con chó đi sủa cho chủ một cách ngu đần. Vì sự lộng lẫy đông đảo người điếc nhẽ đã nói trên nên chính quyền Trung Quốc nghĩ những phần này của công chúng, không dám comment blog của Hàn Hàn những đã xóa đi bài viết này chừng 50 phút sau khi anh đăng nó lên. Tuy nhiên, chừng 50 phút cũng đủ cho nó lan truyền và thu hút nhiều người điếc và thế đó nó đã lan truyền đi khắp thế giới.

Hàn Hàn viết:

“Trên sân khấu Trung Quốc ngày nay có ba vai diễn: chó, heo, và chó. Đa số chúng ta hoán đổi vị trí giữa hai trong ba vai này. (Hai vai nào? Thế này nhé, bạn khó có thể tự xem mình là ông chủ, có đúng không nào?) Thông thường diễn ông chủ mưu toan những tay đẩy tay là tính để bày tỏ uy hiếp, những diễn ông chủ đang cần một sự chú ý bất ngờ. Đồ thôi! Bởi vì trong tâm trí con chó, không cần biết ông chủ diễn xấu với mình như thế nào, họ bắt cứ khi nào có người điếc một xuýt hiếp thì nhím mũi của bạn là phải bỏ vào lỗ y căn nhà... Trong thâm tâm, những lãnh tụ của chúng ta không thể sống yên ổn. Họ cảm thấy như bị thiến. Do vậy, theo quan điểm của họ, chúng ta đáng ra cũng phải cảm thấy bị thiến như họ. Những có ai từng xuýt người bị biến động tình mà hô vang “Ta đã bị thiến!” bao giờ chưa? Đài Loan đó chừng làm tình trạng thêm tồi tệ. Những lúc thời điểm của lãnh tụ không có gì suy suyển, thì họ vào mồm ta; khi họ bắt một mẩu, ta buột phải gọi thời điểm cho họ. Chúng ta tiếp nhận diễn này như thế nào? Người có bỏ tôi riêng quý và tôi đều bỏ thời gian của tôi như nhau bởi những vấn đề “đốt m” này [...] về đốt nước chúng ta, thời gian dân không có một lúc đốt để cảm dùi; tất cả đốt đại, như quý vị đã biết, đều là thuê mướn của quý vị mà thôi. Cho nên tự vị trí của tôi, vấn đề này giữa những một sự xích mích giữa gã của chủ với người hàng xóm của tôi với miếng ngói nằm trên một đất. Tôi biết miếng ngói đó bị thổi bay từ nóc nhà của gã của chủ trong một cơn gió mạnh, để người tôi cũng biết gã của chủ e ngại không muốn đánh nhau với hàng xóm, và chủ của tôi dám đi nhét lỗ miếng ngói đó. Những mà chuyện đó có ăn nhậu gì thì thời gian tá điền là tôi? Hà cớ gì một kẻ không có một lúc đốt cảm dùi lại đi đánh nhau để tranh đoạt lợi ích đốt đại cho kẻ khác? Hà cớ gì một tên tá điền chừng có nhân phẩm lại đi đánh nhau vì nhân phẩm của gã của chủ? Những người nhẽ thì giá trị đáng được bao nhiêu, nếu cân bằng ký? Bao nhiêu mũi gươm cho một ký đây?”

Cuối cùng, tác giả kết luận: “Những cuộc biến động tình hình những người ngoại quốc do những người không được phép tự thái độ chừng diễn ra quê nhà thời điểm hiếp là hoàn toàn vô giá trị. Chúng ta khác một trò nhây bè.”[1]

Cần cù Guam và cần cù Diego Garcia

Đây là một cần cù hiếm hoi không quân với một câu chuyện nhẽ mà Mỹ bày ra cho một cần cù

quân sự ở vùng tây Thái Bình Dương không thể Địch Nhật chiếm và là sự đầu tư lớn nhất cho mặt căn cứ hải quân trong mấy chục năm qua.

Đây sẽ là nơi mà các căn cứ của Lực lượng Thủy quân lục chiến 19,000 quân nhân của Mỹ, sẽ chuyển về tới các căn cứ trên đảo Okinawa của Nhật. Căn cứ còn là bến đỗ và tiếp vận mặt hàng không mà u hãm chiến bằng nguyên tử năng, có mặt hàng thiết bị phòng thủ, căn cứ huấn luyện tác xạ. Ngoài ra căn cứ không quân với các phi đoàn B-52 hiện có trên hòn đảo này sẽ được mở rộng. Trung Quốc tuyên bố chấp thuận đưa vào 80% diện tích Biển Đông, trong có các tuyến giao thông liên lạc quan trọng nhất. Sự mở rộng bờ cõi của Trung Quốc đến đến căng thẳng gia tăng với Việt Nam và ảnh hưởng tới các quy định liên lạc và thương mại của Mỹ.

Không chỉ là Biển Đông, Trung Quốc còn tiếp tục tham vọng xây dựng sức mạnh trên tuyến đường hàng hải đến Ấn Độ Dương, bờ vực hải trình của đường vận chuyển dầu lửa. Tính tới năm 2035 thì Trung Quốc phải nhập khẩu 80 phần trăm số nhiên liệu cần thiết và nguồn dầu này chỉ có thể mua từ Trung Đông.

Một năm sau, tháng Giêng năm 2008 Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Robert Gates đã trình bày trước Ủy ban Quân sự của Thượng nghị viện rằng những lĩnh vực đáng lo ngại nhất là chiến tranh chiến tranh và tin tức, các loại vũ khí phòng không và chiến tàu thủy, vũ trụ và hoạt động trên biển. Ông nhấn mạnh “Việt (Trung Quốc tiến hành) hiện đại hóa trong những lĩnh vực này có thể đe dọa các phòng thủ của bên của Mỹ trong việc triển khai sức mạnh và giúp đỡ các đồng minh tại Thái Bình Dương: đó là những căn cứ của chúng ta, những căn cứ không quân và hải quân và mạng lưới hỗ trợ những căn cứ này”. Ngay sau đó, tháng Hai năm 2008, quân đội Mỹ dùng hoạt động phá hủy mặt biển do thám đã bắt đầu những căn cứ của mình trong không gian và cho thấy mặt hành động chiến tranh vũ trụ do Trung Quốc khởi xướng.

Dĩ nhiên là Mỹ lo ngại làm lo ngại và ông Bruce W. MacDonald, trong bản Báo Cáo Đặc Biệt của Hội Đồng (Đội Ngoại Mỹ), vào tháng chín 2008, đã nhấn mạnh rằng lợi thế của Mỹ trong lĩnh vực không gian chiến tranh sẽ giảm đi khi Trung Quốc tăng cường khả năng của mình trong lĩnh vực không gian trong vòng 10 hoặc 20 năm tới. Theo ông thì là Mỹ phải đi đầu trong lĩnh vực không gian nếu không sẽ rơi vào thế yếu, cũng như cần nhận thức đến các sáng kiến ngoại giao mới nhằm ngăn chặn việc biến không gian thành mặt trận xung đột tiềm tàng.

Kiệt sức do chiến tranh vũ trụ

Với quân sự, hầu hết giới phân tích hiện đều cho rằng Trung Quốc hiện không có khả năng thách thức lợi thế của Mỹ trong vùng Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương. Theo đó thì Trung Quốc còn phải mất nhiều thập niên nữa thì mới có thể thách thức được ưu thế quân sự của Mỹ. Lực lượng trên bờ của Trung Quốc được trang bị với kho vũ khí cũ kỹ của những năm

Trung Quốc sẽ suy kiệt vì chênh lệch giữa Mĩ?

Tác Giả: Pham Duc Hai Duong

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 12:35

1980 và thiêu hủy đáng kể vũ khí nặng chủ yếu và kiểm soát, phòng không, tiếp liệu và thông tin liên lạc. Không quân của Trung Quốc cũng vậy, lực hậu so với không quân của các cường quốc Tây Âu, cho dù Trung Quốc có kho tàng 100 tiêm kích mới nhất Su – 27 của Nga và đã ký hợp đồng mua máy bay Su – 33s, có thể tác chiến trên hàng không mẫu hạm.

Dù Trung Quốc hiện có gói đầu tư tài chính lớn hàng ngàn tỉ Mĩ kim để trở nên hùng vĩ hơn nữa. Nhưng, các chỉ tiêu quân sự khổng lồ sẽ tạo nên rủi ro nếu không được đầu tư đúng mức. Trung Quốc đầu tư là đầu tư lâu dài. Hiện hai phe vẫn đang ngấm ngầm tranh chấp với con đường tiếp tục phát triển vũ trang mạnh mẽ để thúc đẩy nhanh giai đoạn bá chủ thế giới hay tiếp trung tài nguyên để phát triển thành một cường quốc kinh tế.

Nhưng toán tính chiến lược của Ngũ Giác Đài đã gác bỏ mối quan ngại về xã hội và môi sinh. Sự phát triển căn cứ này sẽ khiến dân số Guam sẽ tăng 50 phần trăm so với mức 173,000 hiện nay. Theo Cơ quan Bảo vệ Môi trường Mỹ (US's EPA) thì nhu cầu sinh hoạt và vận hành guồng máy quân sự sẽ gây nên nạn thiếu nước trầm trọng. Ngoài ra, việc nổ mìn vét sạch đất cho hàng không mẫu hạm vào đất liền của người làm biến đổi khí hậu san hô ngầm rộng 71 triệu Anh. Phúc trình của EPA nhận định rằng việc xây siêu căn cứ quân sự này “làm cho điều kiện môi trường về nước không đạt yêu cầu ở Guam sẽ trở nên trầm trọng hơn.”

Tuy nhiên, mối nguy Trung Quốc đáng kể hơn những quan ngại môi sinh này. Trung Quốc đã tăng cường sức mạnh hải quân một cách đáng kể và càng ngày càng tiếp gia tăng khi tranh giành Biển Đông, vùng có tiềm năng dầu lửa và là tuyến đường hàng hải quan trọng trên thế giới.

Sở riêng Mỹ sẽ chọn yếu tố hậu thuẫn của này nếu xung đột Mỹ -Trung xảy ra, Trung Quốc đã đầu tư xây dựng các căn cứ hay trạm radar dọc theo hành trình của Đô Đốc và trạm radar trên hòn đảo Coco của Miến trên vịnh Bengal, tiến nghi hạm quân ở Sri Lanka và Gwadar ở Pakistan. Ngoài ra. Trung Quốc đang phát triển một hạm đội quân có khả năng viễn chinh.

Đáp lại hành động của Trung Quốc, Mỹ cũng đang đầu tư hơn 200 triệu Mĩ kim để nâng cấp căn cứ tại quần đảo Diego Garcia. Đây là một đảo san hô thuộc Anh nằm giữa Ấn Độ Dương và đã đóng vai trò xuất phát điểm cho những cuộc không tiếp của các phi đoàn B-52 trong các chiến dịch tại Iraq và Afghanistan. Hiện căn cứ này là nơi trú ẩn của một phần ba của lực lượng mang tên “Afloat Prepositioned Force” bao gồm tiến nghi, thiết bị luôn trong tình trạng sẵn sàng chiến đấu để chờ quân đội Mỹ bắt đầu nào trên thế giới. Chương trình nâng cấp này sẽ hoàn tất vào năm 2013 và sẽ có thêm các trạm bệ phóng và sửa chữa tàu ngầm hiện nhân trang

Trung Quốc sẽ suy kiệt vì chiến đấu với Mỹ?

Tác Giả: Pham Duc Hai Duong
Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 12:35

bà dần phóng hoả tiến dần hơn ng với số c ch a 154 h a tiến.

Trung Quốc rõ ràng đang có ý qua mặt Mỹ. Trung Quốc đã mua nhiều tàu ngầm và khu trục hạm do Nga chế tạo. Trung Quốc tiếp tay đóng tàu ngầm chuyển bằng nguyên liệu năng động cũng như hàng không mẫu hạm. Trung Quốc đang có đội chiến thuật nghiêm ngặt hơn tiến diệt mẫu hạm mang tên Dong Feng 21D, với mục tiêu vô hiệu hoá khả năng phòng thủ của hàng không mẫu hạm Mỹ.

Chiến đấu chiến tranh không gian

Tháng giêng năm 2007, Trung Quốc đẩy lên những pha ném bom trên thế giới khi phóng tên lửa đưa vệ tinh lên không gian để phá hủy mặt trăng trong số các vệ tinh của họ. Việc này sẽ tạo ra nhiều rác thải không gian, gây nguy hiểm cho các vệ tinh khác và tạo ra một tiến độ nguy hiểm. Dù sao việc bắn phá vệ tinh chiến tranh minh chứng ngày càng cao của Trung Quốc trong khoa học không gian và làm Mỹ quan ngại về ý đồ thực sự của việc trên.

Không chỉ gây hấn trên không gian vũ trụ, Trung Quốc đã gây hấn với cuộc chiến tin tức trong không gian mạng (cyberspace). Đầu năm nay Mỹ đã tố cáo tin tức Trung Quốc tiến công hệ thống điện toán của các cơ quan thuộc Bộ Ngoại giao, Thông tin và Quốc phòng. Trung Quốc còn báo cáo là có các hoạt động tình báo điện tử nhúng vào các công ty Anh cũng như các cơ quan chính phủ tại Pháp, Đức, Nam Hàn và Đài Loan.

Trong báo phúc trình soạn thảo tháng 11 năm 2008 gửi Quốc hội, Ủy Ban Theo Dõi An Ninh và Kinh Tế Mỹ-Trung ghi nhận là không gian điện tử tin tức (cyberspace) là điểm rủi ro bất ổn nghiêm trọng của chính phủ và nền kinh tế Mỹ. Văn bản này khuyến cáo: “Trung Quốc đang ra sức nâng cao năng lực tiến hành mặt cuộc chiến tin tức, có thể tạo cho Trung Quốc một ưu thế không cân xứng, chiến lược lợi Mỹ. Trong bối cảnh nhúng mặt cuộc xung đột, lợi thế này có thể làm suy giảm ưu thế số của quân sự thông tin của Mỹ.” Nghĩa là Trung Quốc gây hấn trên địa phương điện tử và lĩnh vực, do đó sẽ phải chuyển đưa, đặc biệt tài nguyên ra để chuyển đưa trên.

Lâu nay, giới diều hâu đã từng thấy sau khi nhúng mặt nhúng tiến bộ công nghệ của Nhật: là công nghệ quân kinh tế, Nhật phải trông cậy vào ô dù quân sự của Mỹ. Trung Quốc thì không thể trông cậy vào ai và số của quân kinh tế phải đi đôi với số của quân sự. Thế nhưng cuộc chuyển đưa vũ trang với

Trung Quốc sẽ suy kiệt vì chênh lệch kinh tế?

Tên: Phạm Đức Hải Dương
Thị trấn: Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 12:35

Mỹ có nguy cơ phá tan sự cân bằng và gánh nặng quân sự sẽ trở nên quá tải với tiềm lực kinh tế, cho dù Trung Quốc.

Chúng ta nói là áp lực bên ngoài. Sự chênh lệch kinh tế của Trung Quốc đưa vào thế trường thế giới. Nhưng hiện chính cuộc chênh lệch vũ trang và thái độ bá quyền của nó đã khiến một phần lớn của thế giới là ASEAN, Nam Hàn, Nhật, Mỹ và Úc liên hiệp lại nhau với nhau.

Đến lúc đó thì nước Trung Quốc kiệt quệ và mất cân bằng có còn là Trung Quốc “nặng nề” bằng dùi cui, lựu đạn cay và công sự tám cửa hôm nay? Chúng ta có thể nhìn ra bao nhiêu là mối xung đột ngầm ngầm của nó. Xung đột giữa những “ông chủ” lãnh thổ với nhau và trách nhiệm của họ về vài chục ngàn người phát triển trong cộng đồng. Xung đột giữa “ông chủ” với các “thực thể” ngầm ở Hán. Xung đột giữa ông chủ ngầm ở Hán với các thực thể ngầm ở Tân Cương, Tây Tạng.

November 7, 2010

[1] Dựa theo bài tiếng Việt do Hồ Kim Sơn chuyển ngữ, trên mạng talawas